

Skrevet av: Lindiwe Matshikiza

Illustrert av: Meghan Judge

Oversatt av: Kim Sandvad West

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebokker for Norge (barnebokker.no), som tilbyr barnebokker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons [Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no).
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no>

✎ Lindiwe Matshikiza

📧 Meghan Judge

📖 Kim Sandvad West

😊 dansk

|| nivå 3

Det var en lille pige, der først så den mystiske skikkelse i det fjerne.

Da skikkelsen kom nærmere, så hun, at det var en højgravid kvinde.

Genert, men modig bevægede den lille pige sig nærmere kvinden. "Vi må beholde hende hos os," besluttede den lille piges folk. "Vi kan holde hende og hendes barn i sikkerhed."

Æselbarnet og hans mor er vokset sammen og har fundet mange måder at leve side om side på. Langsomt er andre familier begyndt at bosætte sig omkring dem.

Barnet var snart på vej. "Presi!" "Hent tæpper!" "Vandi!" "Preeess!!!"

Fsel fandt sin mor i sorg over sit mistede barn. De så længe på hinanden. Og så gav de hinanden et stort knus.

Men da de så babyen, blev alle chokerede.
"Et æsel?!"

Endelig vidste Æsel, hvad han skulle gøre.

... var skyerne væk, og det var hans ven,
den gamle mand, også.

18

Alle begyndte at diskutere. "Vi sagde, at vi
ville holde mor og barn i sikkerhed, og det
vil vi gøre," sagde nogle. "Men de vil
bringe uheld!" sagde andre.

7

Og så var kvinden alene igen. Hun spekulerede på, hvad hun skulle gøre med sit underlige barn. Hun spekulerede på, hvad hun skulle gøre med sig selv.

Højt oppe mellem skyerne faldt de i søvn. Æsel drømte, at hans mor var syg og kaldte på ham. Og da han vågnede op ...

En morgen bad den gamle mand Fesl om
at bære ham til toppen af et bjerg.

Men til sidst måtte hun acceptere, at han
var hendes barn, og at hun var hans mor.

Hvis barnet var blevet ved med at være lille, havde alt måske været anderledes. Men æselbarnet voksede og voksede, indtil han ikke længere kunne sidde på sin mors ryg. Og lige meget hvor meget han prøvede, kunne han ikke opføre sig som et menneske. Hans mor var ofte træt og frustreret. Nogle gange fik hun ham til at udføre dyrearbejde.

Æsel boede hos den gamle mand, der lærte ham forskellige ting, der kunne hjælpe ham til at overleve. Æsel lyttede og lærte, og det gjorde den gamle mand også. De hjalp hinanden, og de grinede sammen.

Da Fesl vågnede op, stod der en underlig, gammel mand og kiggede ned på ham. Han så ind i den gamle mands øjne og begyndte at føle en gnist af håb.

14

Forvirring og vrede fyldte Fesl op. Han måtte ikke gøre det ene, og han måtte ikke gøre det andet. Han måtte ikke være på den ene måde, og han måtte ikke være på den anden måde. Han blev så vred, at han en dag sparkede sin mor til jorden.

11

Æsel skammede sig. Han løb væk så hurtigt, han kunne.

Da han holdt op med at løbe, var det blevet nat, og Æsel var faret vild. "I-ah?" hviskede han ud i mørket. "I-ah?" svarede det tilbage. Han var alene. Han rullede sig sammen til en kugle og faldt i en dyb og urolig søvn.